



Samenvatting

Het college van burgemeester en wethouders legt de raad het voorstel voor tot het afwijzen van de aanvraag van RetailPlan B.V. namens Stijlinterieurs Rene Pans B.V. tot vaststelling van een bestemmingsplan voor de locatie Cabergerweg 6-10A. Het bestemmingsplan op deze locatie staat detailhandel in volumineuze goederen en dan specifiek meubels toe.

Verzocht wordt te onderzoeken of voldaan wordt aan de Dienstenrichtlijn en een bestemmingsplan vast te stellen dat meer detailhandelsmogelijkheden biedt.

Naar aanleiding van deze aanvraag heeft bureau BRO onderzoek gedaan. De conclusie is dat wordt voldaan aan de Dienstenrichtlijn en geadviseerd wordt om geen nieuw bestemmingsplan vast te stellen.

Beslispunten

1. Akkoord gaan met bijgaand concept raadsvoorstel tot het afwijzen van de aanvraag van RetailPlan B.V. namens Stijlinterieurs Rene Pans B.V. tot vaststelling van een bestemmingsplan voor de locatie Cabergerweg 6-10A, kadastraal bekend als gemeente Maastricht sectie D, nummers 4647, 4598 en 4597 en dit aanbieden voor de raadsronde van 30 maart 2021 en raadsvergadering van 20 april 2021 (raadsbesluit).
2. Akkoord gaan met de brief inzake besluitvorming en dit aan bieden voor de raadsronde van 30 maart 2021 en de raadsvergadering van 20 april 2021.
3. De portefeuillehouder machtigen redactionele aanpassingen aan te brengen in het concept raadsvoorstel.

Besluit Burgemeester en Wethouders d.d. 16 maart 2021:

Conform.



1. Aanleiding

Door RetailPlan B.V. (hierna: RetailPlan) is bij brief van 13 januari jl., ontvangen 14 januari jl., namens Stijlinterieurs Rene Pans B.V. (hierna: Pans) een aanvraag ingediend tot vaststelling van een bestemmingsplan voor de locatie Cabergerweg 6-10A, kadastraal bekend als gemeente Maastricht sectie D, nummers 4647, 4598 en 4597.

RetailPlan geeft in het kader van de detailhandelsmogelijkheden van onderhavige locatie aan dat het bestemmingsplan enkel een meubelzaak toestaat. Zij zijn van mening dat er sprake is van een beperking in het kader van de Dienstenrichtlijn. Volgens RetailPlan is in de toelichting van het bestemmingsplan geen onderbouwing te vinden waarom deze beperking gerechtvaardigd zou zijn. In ieder geval zou – volgens RetailPlan – de noodzakelijkheid en de evenredigheid van de beperking ontbreken en zou sprake zijn van strijd met artikel 15, derde lid, onder b en c van de Dienstenrichtlijn. Zij verzoeken te onderzoeken of de planvoorschriften voldoen aan de eisen van de Dienstenrichtlijn en zo nodig de planregels waaronder artikel 7.1 g van het bestemmingsplan Maastricht-West te herzien, in die zin dat er andere typen detailhandelsbedrijven, zo mogelijk alle branches, zich op de locatie kunnen vestigen. Volgens RetailPlan wordt met onderhavige aanvraag onder meer beoogd om de locatie doelmatig te kunnen verhuren.

2. Context

De locatie in kwestie is grotendeels gelegen in het bestemmingsplan “Maastricht-West” en heeft de bestemming “Gemengd” en voor een klein gedeelte de bestemming “Groen”. Daarnaast is een gedeelte van de gronden gelegen in het bestemmingsplan “Uitwerkingsplan Aanlanding Noorderbrug” met de daarop rustende bestemming “Verkeer”.

Daar waar sprake is van de bestemming Gemengd, hebben de gronden grotendeels de functieaanduiding “specifieke vorm van detailhandel – meubelzaak”. Conform artikel 7.1 onder g is detailhandel in volumineuze goederen, te weten meubels toegestaan.

Conform artikel 1.44 onder III van de begrippen van onderhavig bestemmingsplan gaat het om grootschalige meubelbedrijven, al dan niet – in ondergeschikte mate – in combinatie met woninginrichting en stoffering.

Naast de mogelijkheid van detailhandel in meubels, biedt het bestemmingsplan diverse andere mogelijkheden zoals: tientallen soorten bedrijven (onder de milieucategorieën 1 en 2 die zijn genoemd in de Staat van Bedrijfsactiviteiten die is opgenomen als bijlage 4 bij het bestemmingsplan), dienstverlening, kantoor en maatschappelijk.



De detailhandelsmogelijkheden die voor onderhavige locatie gelden, zijn gebaseerd op de “Detailhandelsnota 2008”. Inmiddels is er een actualisatie van kracht, zijnde de “Detailhandelsvisie 2016”. De laatstgenoemde nota gaat uit van dezelfde principes ten aanzien van deze locatie. Zowel uit gemeentelijk beleid, als uit het “Provinciaal Omgevingsplan Limburg” uit 2014 (POL) en de intergemeentelijke “Structuurvisie Ruimtelijke Economie Zuid-Limburg” uit 2017 (SVREZL) volgt dat het beleid erop is gericht de winkelgebieden binnen de hoofdstructuur detailhandel toekomstbestendig, leefbaar en vitaal te houden. Detailhandelsvestigingen of vormen van brancheverruiming buiten deze hoofdstructuur worden zoveel mogelijk beperkt. Op basis van de SVREZL is brancheverruiming buiten de hoofdstructuur expliciet niet toegestaan. De locatie in kwestie betreft een solitaire locatie die niet tot de hoofdstructuur behoort. In het verleden zijn door de heer Pans diverse verzoeken ingediend ten behoeve van een andere functie, zoals bijvoorbeeld detailhandel in bruin- en witgoed, welke in alle gevallen zijn afgewezen.

3. Gewenste situatie

Bureau BRO heeft naar aanleiding van de aanvraag van RetailPlan onderzoek gedaan, dit is opgenomen als bijlage 3 bij onderhavig voorstel.

Uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS) inzake Appingedam volgt onder andere dat detailhandel in goederen dient te worden gekwalificeerd als “dienst” in de zin van de Dienstenrichtlijn en dat een bestemmingsplan dat een brancheringsregeling bevat, onder de motiveringsplicht van artikel 15 lid 3 Dienstenrichtlijn valt.

De aan een dienst te stellen beperking, zoals de brancheringsmaatregel voor detailhandel voor onderhavige locatie, moet conform artikel 15 lid 3 van de Dienstenrichtlijn voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) discriminatieverbod: de eisen maken geen direct of indirect onderscheid naar nationaliteit of, voor vennootschappen, de plaats van hun statutaire zetel;
- b) noodzakelijkheid: de eisen zijn gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang;
- c) evenredigheid: de eisen moeten geschikt zijn om het nagestreefde doel te bereiken; zij gaan niet verder dan nodig is om dat doel te bereiken en dat doel kan niet met andere, minder beperkende maatregelen worden bereikt.

BRO heeft voor de gemeente Maastricht ten behoeve van het bestemmingsplan “Reparatie- en actualiseringsplan Maastricht Zuidoost” (casus Heuts) en het bestemmingsplan “Retailpark Belvédère” uitgebreid onderzoek gedaan op basis van specifieke gegevens waaruit blijkt dat de gemeente Maastricht voldoet aan de eisen van de Dienstenrichtlijn. Dit is ook bevestigd door de AbRvS.



Op basis van het hiervoor genoemde onderzoek en jurisprudentie heeft BRO ook een analyse gemaakt ten aanzien van de onderhavige aanvraag.

Op basis van jurisprudentie, het hiervoor genoemde beleid en diverse analyses concludeert BRO dat wordt voldaan aan de Dienstenrichtlijn en wordt geadviseerd geen verdere verruiming van de bestemmingsplanregeling toe te staan.

Overwegingen hierbij zijn:

- de branchebeperking voldoet aan de Dienstenrichtlijn;
- een volledige verruiming betekent een groot risico op onaanvaardbare effecten op de detailhandelsstructuur en leegstand. Dit is in tegenspraak met de hiervoor genoemde beleidskaders;
- een verruiming op de onderhavige solitaire locatie leidt tot precedentwerking op andere solitaire locaties en zorgt er bovendien voor dat de gemeente niet langer coherent en systematisch handelt. Dit betekent niet alleen het risico op cumulerende onaanvaardbare effecten maar ook strijdigheid met de Dienstenrichtlijn.

Voor een uiteenzetting van de overwegingen verwijzen wij u naar het onderzoek van BRO.

Het voorstel aan de raad is dan ook om de aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan af te wijzen.

4. Effect op duurzaamheid en/of gezondheid

Niet van toepassing.

5. Effect op de openbare ruimte

Niet van toepassing.

6. Personeel en organisatie

Niet van toepassing.

7. Informatiemanagement en automatisering (incl. Smart City)

Niet van toepassing.

8. Financiën

Niet van toepassing.

9. Aanbestedingen

Niet van toepassing.



10. Participatie tot heden

Ten aanzien van het afwijzen van een aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan is wettelijk gezien geen participatie voorgeschreven.

Nadat uw college een besluit heeft genomen inzake onderhavig dossier, zal RetailPlan op de hoogte worden gesteld inzake de verdere procedure.

11. Voorstel

1. Akkoord gaan met bijgaand concept raadsvoorstel tot het afwijzen van de aanvraag van RetailPlan B.V. namens Stijlinterieurs Rene Pans B.V. tot vaststelling van een bestemmingsplan voor de locatie Cabergerweg 6-10A, kadastraal bekend als gemeente Maastricht sectie D, nummers 4647, 4598 en 4597 en dit aanbieden voor de raadsronde van 30 maart 2021 en de raadsvergadering van 20 april 2021 (raadsbesluit).
2. Akkoord gaan met de brief inzake besluitvorming en dit aan bieden voor de raadsronde van 30 maart 2021 en raadsvergadering van 20 april 2021.
3. De portefeuillehouder machtigen eventueel redactionele aanpassingen aan te brengen in het concept raadsvoorstel.

12. Uitvoering, evaluatie en vervolg

Artikel 3.9 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is van toepassing op het afwijzen van een aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan. Uit dit artikel volgt dat de gemeenteraad zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag een besluit moet nemen. Deze bevoegdheid is niet gemandateerd aan uw college. Aangezien de termijn van acht weken vaak niet haalbaar is, volgt uit jurisprudentie dat indien het bevoegd gezag binnen veertien weken na ontvangst van de aanvraag geen definitief besluit heeft genomen en evenmin een ontwerp van een besluit ter inzage heeft gelegd de beslistermijn is overschreden.

Om tijdig te beslissen moet het raadsbesluit in de vergadering van 20 april genomen worden.

Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is niet van toepassing in dezen. Er hoeft dan ook geen ontwerpbesluit ter inzage gelegd te worden waar eenieder zienswijzen tegen kan indienen, zoals dat normaal gesproken voorafgaande aan de besluitvorming om wel een bestemmingsplan vast te stellen het geval is.

Belanghebbenden kunnen vervolgens bezwaar indienen bij de raad en vervolgens in beroep in eerste en enige aanleg bij de AbRvS.